

การท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำ : ประสบการณ์ ที่ยิ่งใหญ่

การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อจะช่วยสนับสนุนพื้นที่ชุ่มน้ำและประชาชน

This poster has been
made possible thanks to
the Danone/Evian Fund for Water

2 กุมภาพันธ์
วันพื้นที่ชุ่มน้ำโลก

www.ramsar.org

การท่องเที่ยว ในพื้นที่ชุ่มน้ำ ประสบการณ์ ที่ยิ่งใหญ่

2 กุมภาพันธ์ วันพื้นที่ชุ่มน้ำโลก

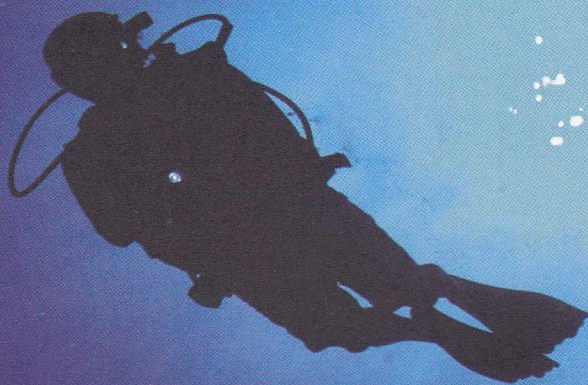
พื้นที่ชุ่มน้ำและสัตว์ป่าในพื้นที่ชุ่มน้ำ เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวทั่วโลก การไปเยี่ยมชมพื้นที่ชุ่มน้ำถ้า Skocjan ในประเทศสโลวาเกีย การได้ดื่มด่ำกับบรรยากาศของพระอาทิตย์ตกดินที่ท่าเรือ Launda ซึ่งเป็นแรมซาร์ไซต์ในประเทศ Seychelles การเฝ้ามองเต่าทะเลและวาฬหัวขน และความสวยงามของปะการังสมองของอุทยาน Abrolhos ในประเทศบราซิล การเดิน

ป่าและการดูนกที่แรมซาร์ไซต์ Tsomoriri ณ เส้นละติจูดที่ 4,600 เมตร ในประเทศอินเดีย หรือวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งเป็นศิลปะของชนเผ่าอะบอริจินรอคอยคุณอยู่ในอุทยานแห่งชาติ Kakadu ในประเทศออสเตรเลีย ทำให้เห็นว่าแรมซาร์ไซต์ของโลก และพื้นที่ชุ่มน้ำอื่นๆ ให้ความสนุกสนานและความตื่นเต้นสำหรับการผจญภัยแก่นักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

ขนาดของการท่องเที่ยว

ในปี ค.ศ. 2010 จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศมีถึง 940 ล้านคน และคาดว่าจะเพิ่มจำนวนไปถึง 1.6 พันล้านคน ในปี ค.ศ. 2020 ซึ่งไม่นับรวมจำนวนนักท่องเที่ยวในท้องถิ่น หรือประชาชนที่ท่องเที่ยวเพื่อการนันทนาการโดยไม่ได้อาศัยแรม ในระดับโลก รายได้ทางเศรษฐกิจเกิดจากการเดินทางและการท่องเที่ยวประมาณ

ร้อยละ 5 ของรายได้ประชาชาติ และประมาณร้อยละ 6-7 ของการจ้างงานของโลก ครึ่งหนึ่งของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางไปเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำทุกชนิด โดยเฉพาะพื้นที่ชายฝั่ง การจับจ่ายใช้สอยที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ชุ่มน้ำประมาณการได้ราว 925 พันล้านเหรียญสหรัฐในแต่ละปี เมื่อรวมกับการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่นและการเดินทางเพื่อการนันทนาการแบบเข้าไปเย็นกลับแล้ว ยิ่งทำให้มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำนับเป็นจำนวนมหาศาล

อะไรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในแรมซาร์ไซด์ เรารู้อะไรบ้าง?

ในระดับโลก มีรายงานว่าอย่างน้อยร้อยละ 35 ของ
แรมซาร์ไซด์ มีกิจกรรมการท่องเที่ยว และเป็นเรื่องที่
ยืนยันอีกในระดับภูมิภาคว่า การพิจารณาเรื่องของการ
ท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำ ไม่เพียงแต่เฉพาะแรมซาร์ไซด์ที่
สำคัญเท่านั้นแต่การจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด
ก็เป็นเรื่องสำคัญเช่นกัน การมีเพียงข้อมูลเฉพาะพื้นที่
ในแรมซาร์ไซด์จะไม่เกิดประโยชน์อะไรมากนัก แต่ข้อมูล
ที่ว่าการท่องเที่ยวก่อให้เกิดบริการทางระบบนิเวศจาก
พื้นที่ชุ่มน้ำ ทำให้สามารถยืนยันได้ว่าการท่องเที่ยวที่
ยั่งยืน มีส่วนทำให้พื้นที่ชุ่มน้ำมีความอุดมสมบูรณ์และ
ทำให้การบริการมีความยั่งยืนตามไปด้วย

ภูมิภาค	จำนวนแรมซาร์ไซด์ เพื่อการท่องเที่ยว	เฮกแตร์	จำนวนทั้งหมด	ร้อยละที่เป็น แหล่งเพื่อการท่องเที่ยว
แอฟริกา	92	31,390,974	311	30
เอเชีย	74	4,654,358	255	29
ยุโรป	347	7,840,270	938	37
เขตร้อนของทวีปอเมริกา	65	13,944,268	159	41
อเมริกาเหนือ	81	4,868,158	187	43
หมู่เกาะแถบแปซิฟิก	21	3,219,686	77	27
	680	65,917,714	1927	35

: มีหลายเหตุผล ที่ไม่ได้นับรวมพื้นที่ขนาดเล็กไว้ในกรวิเคราะห์ครั้งนี้

แรมซาร์ไซต์และการท่องเที่ยว ในปี ค.ศ. 2012

ถึงเวลาแล้วที่พื้นที่ชุ่มน้ำโลกปีนี้ จะให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวทั้งในและโดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำ และจะทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2012 ที่เมืองบูคาเรสต์ ประเทศโรมาเนีย ซึ่งอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำกำหนดจัดการประชุมภาคีอนุสัญญาดังกล่าวที่ 11 โดยทุกครั้งที่การประชุมสมัชชาภาคี จะมีการกำหนดหัวข้อการประชุมต่างกันไป ในครั้งนี้ หัวข้อการประชุมคือ พื้นที่ชุ่มน้ำ การท่องเที่ยวและนันทนาการ ยิ่งไปกว่านั้น เนื่องจากเป็นครั้งแรกของเรื่องการท่องเที่ยว อนุสัญญาจึงร่างมติขึ้นมาเพื่อใช้ในการประชุมสมัชชาภาคีสมัยที่ 11 ซึ่งจะช่วยให้ประเทศภาคีสามารถดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในพื้นที่ชุ่มน้ำ ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ความคาดหวังอย่างสูงคือ การมีข้อคิดอย่างเป็นทางการจะทำให้มีกรอบที่ชัดเจนสำหรับการวางแผนในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และสำหรับการตัดสินใจเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินงานและบรรลุเป้าหมายในที่สุด

ความสำคัญเน้นที่กรณีศึกษาในเรื่องการท่องเที่ยวทั้งในและโดยรอบแรมซาร์ไซต์ ครอบคลุมพื้นที่แรมซาร์ไซต์ทั้งหมดในภูมิภาค ชนิดของพื้นที่ชุ่มน้ำและขนาดที่แตกต่างกัน โดยจะมีการเปิดตัวหนังสือแนะนำเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำและการท่องเที่ยวในการประชุมสมัชชาภาคีสมัยที่ 11 ซึ่งมีฐานมาจากการเรียนรู้จากกรณีศึกษาและแหล่งข้อมูลอื่นๆ โดยมีหลักการสำคัญอยู่ที่การจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำ เราจะยังไม่มีพิจารณาในเรื่องกรอบแนวทางสำหรับแรมซาร์ไซต์ จนกว่ากรอบแนวทางต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะพร้อมนำเสนอ เป็นต้นว่า แนวทางของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและการพัฒนาการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในพื้นที่คุ้มครองของ IUCN-WCPA's : แนวทางสำหรับการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวภายใต้อนุสัญญามรดกโลก คู่มือปฏิบัติการสำหรับผู้ดูแลพื้นที่มรดกโลก

ด้วยความพยายามทั้งหมดนี้ สำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ พร้อมที่จะทำงานร่วมกับองค์การการท่องเที่ยวแห่งโลก (The World Tourism Organization : UNWTO) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านขององค์การสหประชาชาติและองค์กรนานาชาติที่เป็นผู้นำในสาขานี้ สำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ ได้จัดทำบันทึกความร่วมมือกับองค์การการท่องเที่ยวแห่งโลกตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010 และการดำเนินงานเมื่อเร็วๆ นี้คือ การสาธิตให้เห็นถึงผลประโยชน์ของการทำงานแบบประสานความร่วมมือเพื่อให้เกิดการใช้พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด

ความหมายของการท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ภายใต้อนุสัญญาฯ มีรายงานหลายชิ้นและโครงการจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งรายงานหรือโครงการเหล่านั้นสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ได้ทั้งต่อสัตว์ป่าและชุมชนท้องถิ่น แต่เราใช้ความหมายเดียวกันหรือไม่ เมื่อเรากล่าวถึงคำเหล่านี้ ในร่างมติที่จะนำเสนอสำหรับการประชุมสมัชชาภาคีสมัยที่ 11 เราใช้คำจำกัดความทั้ง 2 คำขององค์การการท่องเที่ยวแห่งโลก

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การใช้หลักการของการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่กำหนดขึ้นจากการประชุมสุดยอดผู้นำโลกใน ปี ค.ศ. 1992 โดยนำมาใช้กับการท่องเที่ยวเพื่อให้แน่ใจว่าการท่องเที่ยวจะ

- ปกป้องสิ่งแวดล้อมและช่วยอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
- คำนึงถึงชุมชนเจ้าของพื้นที่ ทั้งทางด้านคุณค่าและมรดกทางวัฒนธรรมของพวกเขา
- ทำให้เกิดผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคม แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นธรรม รวมทั้งมีการจ้างงานที่มั่นคงและโอกาสในการหารายได้และบริการทางสังคมของชุมชนในพื้นที่ รวมทั้งช่วยบรรเทาความยากจน

หลักการพื้นฐานของคำจำกัดความของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์การการท่องเที่ยวแห่งโลก ดูได้ที่ <http://sdf.unwto.org/en/content/about-us-5> ซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำในเรื่องหลักการของการใช้อย่างชาญฉลาด สำหรับการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนประเภทหนึ่ง และมีความจำเป็นที่ต้องสร้างความชัดเจน เนื่องจากมีการแปลความหมายที่มีความแตกต่างของคำนิยามนี้

คำจำกัดความของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขององค์การการท่องเที่ยวแห่งโลก

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะหมายถึงการท่องเที่ยวซึ่งมีลักษณะดังนี้

- การท่องเที่ยวที่มีธรรมชาติเป็นพื้นฐานและสร้างแรงจูงใจแก่นักท่องเที่ยวในการเฝ้าดูและชื่นชมกับธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีที่ยังคงดำรงอยู่ในพื้นที่
- มีลักษณะของการศึกษาและการเปรียบเทียบ
- จัดแบบทั่วๆไป ไม่ได้จัดเป็นพิเศษเฉพาะนักท่องเที่ยวกลุ่มเล็กๆ การให้บริการจะทำโดยเจ้าของกิจการที่เป็นคนในท้องถิ่น
- มีผลกระทบในทางลบน้อยต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมและสังคม
- สนับสนุนการรักษาสภาพพื้นที่ให้เป็นธรรมชาติเพื่อกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจาก
 - การสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ชุมชนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของพื้นที่ การจัดการองค์กรและผู้รับผิดชอบในพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ
 - ก่อให้เกิดทางเลือกในการจ้างงานและโอกาสในการสร้างรายได้แก่ชุมชนท้องถิ่น
 - เพิ่มความตระหนักในการอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรมทั้งในส่วนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว

แหล่งที่มา: องค์การการท่องเที่ยวแห่งโลก (2001) ตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประเทศอังกฤษ, รายงานพิเศษ, หน้า 19

การท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำ-มีทั้งชาวดีและชาวร้าย

ชาวดี

ชาวดี มีชาวดีอยู่เสมอ เนื่องจากการจัดการการท่องเที่ยวที่ดี ทั้งในและโดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำ สามารถนำมาซึ่งประโยชน์ทั้งต่อเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับภูมิภาคและระดับชาติ ชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสร้างผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ทั้งในรูปแบบของรายได้และการจ้างงานในระดับชาติ รายได้จากการท่องเที่ยวมีความสำคัญตัวอย่างเช่น ประเทศนามิเบียคำนวณว่าในปี ค.ศ. 2007 รายได้จากการท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 14.2 ของรายได้ประชาชาติ (รวมทั้งจากทางตรงและทางอ้อม) การท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับธรรมชาติเป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติทั้ง 6 แห่งของประเทศนามิเบีย แรมซาร์ไซต์ Etosha Pans ดึงดูดผู้เข้าชมถึง 200,000 คนต่อปี เป็นจำนวนสูงสุดของอุทยานแห่งชาติทุกแห่ง

รายได้จากการท่องเที่ยวสร้างประโยชน์โดยตรงให้แก่พื้นที่ชุ่มน้ำ (ค่าเข้าชม สินค้าท้องถิ่น และอื่นๆ) ซึ่งได้นำมาใช้จ่ายในการอนุรักษ์ในพื้นที่ชุ่มน้ำ เป็นการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับการอนุรักษ์ในระยะยาว ในประเทศสโลวาเนีย รายได้ 950,000 ยูโร ของแต่ละปี ได้จากค่าเข้าชมและร้านอาหารที่ระลึกในพื้นที่ 305 เฮกตาร์ ของถ้ำ Skocjan ซึ่งเป็นแรมซาร์ไซต์ที่มีผู้เข้าชมถึง 96,000 คน ในปี ค.ศ. 2010 รายได้ที่ได้รับถูกนำมาลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของอุทยานและสนับสนุนการอนุรักษ์

ธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ Kakadu ในประเทศออสเตรเลีย (ซึ่งมีพื้นที่เกือบ 2 ล้านเฮกตาร์ และเป็นทั้งแรมซาร์ไซต์และมรดกโลก) ร้อยละ 40 ของค่าผ่านประตูจากผู้เข้าชมราว 200,000 คนของแต่ละปี ถูกนำมาใช้เป็นกองทุนที่ดินเพื่อชาวอะบอริจินซึ่งเป็นคนพื้นเมืองดั้งเดิม และอีกร้อยละ 60 ใช้เพื่อการอนุรักษ์และการรักษาสถาปัตยกรรมในอุทยานแห่งชาติและคุณค่าทางวัฒนธรรม

รายได้สามารถนำมาใช้ฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น และผู้ประกอบการท่องเที่ยว เพื่อที่พวกเขาจะได้เข้าใจถึงคุณลักษณะของพื้นที่ชุ่มน้ำ และสามารถอธิบายเกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์อย่างง่ายให้กับนักท่องเที่ยวที่อยู่ในความรับผิดชอบของพวกเขาได้ และในขณะเดียวกันก็ได้ปรับปรุงกระบวนการที่จะช่วยลดผลกระทบที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การจัดทำป้ายพื้นที่ชุ่มน้ำ แผ่นพับง่ายๆ เป็นต้น เพื่อสามารถอธิบายให้กับนักท่องเที่ยว ทราบถึงคุณค่าของพื้นที่ชุ่มน้ำ และประโยชน์ที่จะได้จากพื้นที่ชุ่มน้ำ

องค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งเป็นองค์กรร่วมดำเนินงานสามารถสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญมาช่วยในการจัดการการท่องเที่ยวและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของความยั่งยืน

แรมซาร์ไซต์ Tsomoriri เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่สวยงามในเส้นละติจูดสูงๆ ในแคชเมียร์ ประเทศอินเดีย มีสิ่งที่น่าสนใจแก่นักท่องเที่ยว เช่น ทิวทัศน์ที่ชวนให้ตื่นตา เป็นแหล่งสำคัญที่เพาะพันธุ์นกน้ำ (เป็นต้นว่า นกกระเรียน) วัฒนธรรมชาวอังกฤษในศตวรรษที่ 11 และ 12 เป็นต้น กองทุนสัตว์ป่าโลกของอินเดีย กำลังทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ป่า พัฒนาการท่องเที่ยวที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน เป็นต้นว่า บ้านพักค้างคืน บ้านพักตากอากาศของท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อทำให้เกิดความมั่นใจว่าชุมชนท้องถิ่นจะมีความรู้ ความชำนาญเพียงพอที่จะหาผลตอบแทนจากการท่องเที่ยว

ธุรกิจการท่องเที่ยวสามารถสนับสนุนความยั่งยืนของหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุ่มน้ำและระบบนิเวศอื่นๆ มีตัวอย่างให้เห็น 2-3 ตัวอย่าง

ธุรกิจการท่องเที่ยวที่สามารถส่งเสริมและสนับสนุนความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุ่มน้ำโดย :

- ลดมลพิษจากกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำให้แน่ใจว่าของเสียที่เป็นทั้งของเหลวและของแข็งจะได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม และฝังกลบด้วยวิธีที่ไม่ก่อให้เกิดการทำลายความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งการลดการใช้ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยและสารเคมีที่เป็นพิษ
- อาหารและทรัพยากรชีวภาพอื่นๆ ที่ใช้ในกิจกรรมการท่องเที่ยวควรมาจากแหล่งที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน
- สนับสนุนการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยหน่วยงานภาครัฐและองค์กรภาคเอกชน ผ่านการปฏิบัติการ รวมทั้งการสนับสนุนทางการเงิน ตัวอย่างเช่น ผ่านทางผู้มีอุปการะคุณ และการบริจาคโดยสมัครใจ
- ต้องแน่ใจว่าไม่มีชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่จะถูกนำเข้ามาในกิจกรรมการท่องเที่ยว
- ต้องแน่ใจว่าไม่มีชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามหรือกำลังจะสูญพันธุ์ ถูกจัดอยู่ในภาวะเสี่ยงจากกิจกรรมการท่องเที่ยว หรือเครือข่ายการท่องเที่ยว (โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารและของที่ระลึก)
- การสื่อสารและการตลาดของภาคการท่องเที่ยวควรสร้างความตระหนักแก่นักท่องเที่ยว และหน่วยงานในการประเมินคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและขั้นตอนของการคุ้มครอง

แหล่งที่มา: องค์การการท่องเที่ยวแห่งโลกปี 2010, การท่องเที่ยวและความหลากหลายทางชีวภาพ — การได้มาซึ่งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน, องค์การการท่องเที่ยวแห่งโลก มาดริด, ประเทศสเปน

ข้อร้าย

การเติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องของการท่องเที่ยว จะสร้างความกดดันอย่างมหาศาลต่อสถานที่ธรรมชาติ และวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่นักท่องเที่ยวให้ไปเยี่ยมชม คนเราชอบน้ำ จึงให้ความสำคัญต่อพื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่ง เป็นต้นว่าหาดทราย ป่าชายเลนและปะการัง ซึ่งถูกกดดันจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อบริการนักท่องเที่ยว

ระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำมักจะเปราะบาง หากปราศจากการควบคุมที่เหมาะสมแล้ว มักจะเกิดความเสี่ยงจากการท่องเที่ยว สามารถส่งผลในทางลบต่อแหล่งที่อยู่อาศัยในพื้นที่ชุ่มน้ำของสัตว์และพืชและชุมชนท้องถิ่น เราจะพบกับข้อเสียของการท่องเที่ยวที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น การทำลายปะการัง ผ่านการผูกพันจอตเรือที่ไม่ระมัดระวังหรือผู้ฝึกและผู้ดำน้ำที่ไม่มีความสามารถ การควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งที่อยู่ที่มีความอ่อนไหวต่อการถูกทำลาย เป็นต้น พื้นที่พรุ การนำไปสู่การกัดเซาะ การรบกวนการขยายพันธุ์ของประชากรของนก และอื่นๆ มีข้อเสียมากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ชายฝั่ง และเอกสารเผยแพร่ขององค์การการท่องเที่ยวแห่งโลก ชื่อว่า การจัดการความแออัดของการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและวัฒนธรรม (2004) ซึ่งมีคำแนะนำที่มีคุณค่าสำหรับการจัดการความแออัดในทางปฏิบัติ

มีตัวอย่างที่เป็นผลกระทบทางลบต่อชุมชนท้องถิ่นที่การพัฒนาการท่องเที่ยวอาจแยกผู้เข้าประโยชน์ออกจากพื้นที่ชุ่มน้ำและให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวมากกว่า สิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น มีตัวอย่างให้เห็นว่า ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวทั้งในและโดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำ จะถูกนำไปพิจารณาในระดับชาติและระดับนานาชาติ ว่าให้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แต่จะให้ความสนใจน้อยมากต่อหน่วยงานในท้องถิ่นหรือชุมชนท้องถิ่น ผู้ที่รับผิดชอบการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำและใช้ชีวิตอยู่กับพื้นที่ชุ่มน้ำ

การท่องเที่ยวนอกพื้นที่ชุ่มน้ำสามารถส่งผลกระทบทางลบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำได้เช่นกัน เนื่องจากน้ำเพื่อการบริโภคเพื่อการสาธารณสุข และเพื่อการชลประทาน รวมทั้งน้ำสำหรับการนันทนาการก็เป็นน้ำจากแม่น้ำ ชันหินที่หล่อเลี้ยงพื้นที่ชุ่มน้ำ การจับปลาเกินศักยภาพและอย่างเห็นแก่ตัว เพื่อสนองความต้องการของโรงแรมและภัตตาคาร การฝังกลบที่ไม่ถูกสุขลักษณะ และการระบายน้ำที่ไม่ได้มาตรฐานลงสู่พื้นที่ชุ่มน้ำ ก็ใกล้เคียงกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่นำไปสู่การทำลายระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำทั้งในพื้นที่ดินและชายฝั่ง ผู้อ่านส่วนใหญ่จะไม่สงสัยเนื่องจากมีตัวอย่างให้เห็นแล้ว

A large, dark cave interior. A wooden walkway with a metal railing runs horizontally across the middle of the frame. Two people are standing on the walkway, looking down. Below the walkway, a waterfall cascades down a rocky wall. The cave walls are rugged and textured, with some areas illuminated by warm, yellowish light. A small, bright light source is visible on the left wall, casting a glow. The overall atmosphere is mysterious and dramatic.

ในการวางแผนการใช้ที่ดินกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้
ประกอบการการท่องเที่ยว กับชุมชนท้องถิ่นและภาคส่วน
อื่นๆ ถ้าต้องการให้การท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำมีการ
ดำเนินการอย่างยั่งยืน มันเป็นความท้าทาย สิ่งที่สำคัญ
ในการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำ คือ การสร้าง
ความเข้าใจที่ดีต่อกันระหว่างกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

- กำหนดนโยบายการใช้ที่ดินของรัฐในระดับชาติ
- ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว/นักลงทุน/นักพัฒนา
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ในกรณีที่เป็นการจัดการในพื้นที่)

- ผู้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศน์ บริษัทท่องเที่ยว
ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น สถานที่พัก
และการเดินทาง จากผู้ประกอบการระดับชาติ
ไปจนถึงระดับพื้นที่ หรือผู้ดูแลพื้นที่ชุ่มน้ำ

- ผู้ดูแลพื้นที่ชุ่มน้ำในภาคสนามและผู้ที่ทำงานในหลายระดับ รวมทั้งระดับลูกจ้างของภาครัฐ และองค์กรพัฒนาเอกชน และในบางกรณีผู้ดูแลพื้นที่ชุ่มน้ำที่เป็นของเอกชน

วันพื้นที่ชุ่มน้ำโลกปี ค.ศ. 2012 ให้โอกาสอันดีที่จะเน้นให้ความสำคัญกับการรณรงค์เรื่องการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุ่มน้ำในพื้นที่ ถือเป็นโอกาสที่จะสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชน เพื่อสามารถเป็นนักท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ ทั้งโดยส่วนตัวคือ ในส่วนพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และทั้งในส่วนของทางเลือกโรงแรมหรือเลือกผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับ ความยั่งยืนของการท่องเที่ยว เป็นโอกาสอันดีที่จะได้ทำงานกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว ในส่วนของการดำเนิน

ถึงทั้งร่องรอยทางสิ่งแวดล้อม และบทบาทของพวกเขา
ในการสร้างความตระหนักในประเด็นสิ่งแวดล้อมแก่
นักท่องเที่ยว โดยอาจจะเป็นโอกาสในการหารือกับผู้
กำหนดนโยบายในทุกระดับ เพื่อให้แน่ใจว่าพื้นที่ชุ่มน้ำ
และคุณค่าทางการท่องเที่ยว จะถูกนำไปบูรณาการใน
นโยบายและแผนการท่องเที่ยว หรือช่วยชุมชนท้องถิ่น
พัฒนาทักษะในเรื่องของการเป็นมัคคุเทศน์หรือการให้
บริการเรือนำเที่ยวพักค้างคืน มีความเป็นไปได้หลาย
อย่างด้วยกัน..

World Tourism Organization (UNWTO)
Capitan Haya 42
28020, Madrid, Spain
www.unwto.org

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
<http://chm-thai.onep.go.th>, <http://wetland.onep.go.th>